

nogen Ministeransvarlighedslov, er ogsaa den, at det var den store Brøde, vor Adresse gjorde sig skyldig i, at det hære Landsting ikke deri var stillet paa lige Trin med Folkethinget, og det var derfor, at Folkethingets Onske ikke kunde blive opfyldt. Det har sig dermed saaledes, at Landstinget har nogle Rettigheder, som Folkethinget ikke har, og Folkethinget igjen nogle Rettigheder, som Landstinget ikke har; men i Henseende til de Rettigheder, som der nu er Spørgsmaal om, har Folkethinget i Virkeligheden Noget forud for Landstinget. I Henseende til, hvad der vedkommer Finantsloven og dens Stilling, har Folkethinget saaledes flere Rettigheder end Landstinget; ellers vilde man jo komme til, at Landstinget havde flere Rettigheder end Folkethinget, idet Folkethinget jo ikke har nogen Ret med Hensyn til Retsrettens Sammensætning, og de to Ting vilde altsaa ikke være lige berettigede. Maa jeg nu fremhæve en anden Paragraf i Grundloven, den nemlig, der taler om de to Things Barighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, der jo altid er en velvillig Hører, vil vel nok tillade mig at sige et Par Ord derom. Naar det ene Thing vælges paa 8 Aar og det andet paa 3 Aar, saa maa Meningen vel være den, naar der skal være Tale om Ligeberettigelse, at det ene Thing skal have sin Styrke i at være i 8 Aar og det andet Thing sin Styrke i at være i 3 Aar, hvilket er mindre end 8 Aar; men dette vil da igjen sige, at det ene Thing maa have ligesaa megen Styrke i sine 3 Aar som det andet Thing i sine 8 Aar (Munterhed). Ja, nu skulle de Herrer strax faae at se, hvorledes det forholder sig hermed. Der staar i § 33, at Folkethinget vælges paa 3 Aar. Lader os nu tænke os, at det ene Aar af de tre allerede er gaaet. De Rettigheder eller den Indflydelse og Magt, der skulde ligge i, at Folkethinget har Leilighed til at holde Skridt med Folkestyret i Landet, og Folket altsaa ogsaa Leilighed til gjennem Folkethinget at fremsætte sine Onsker, — denne Indflydelse er allerede svækket for eet Aar. Det lader til, at det andet Aar skal gaa hen paa samme Maade, men jeg tænker mig nu, at vi virkelig opnaaede Noget i det tredje Aar. Selv om dette imidlertid skete, var alligevel den Stilling, som Grundloven har villet give det paa 3 Aar valgte Folkething, svækket, thi naar man ikke følger den Folkestyret, som gaar igennem Valgene, men spilder 2 Aar af Folkets Liv, saa er Folkethingets Ret i Grundloven ikke bleven opretholdt. Jeg vil nu slutte med at sige: Hvad mener det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som ogsaa kan sin Historie fra 1848, med, at dette Landsting, som Folk tale saa flittig om her i dette Thing, ikke er stillet i vor Grundlov som et Overhus, saaledes som Tilfældet er i andre Lande? Hovedtanke — derpaa kan jeg paaberaabe mig alle Grundlovsmand fra 1848

— var, at Hovedvægten skulde ligge i Folkethinget, men Landstinget blev sat til som en Regulator — for at bruge et fremmed Ord — der skulde styre Bevægelsen, men vel at mærke ikke saaledes, at Ministeriet og Landstinget skulde hindre det paa 3 Aar valgte Folkething i at gøre sin Mening gjældende. Det er tværtimod Grundlovens Mening, for at faae et tydeligt Udtryk derfor, vil jeg gøre opmærksom paa, at de Herrer, som tale saa ivrigt for Landstingets Rettigheder, ville finde, at i vor Grundlov staar altid „Folkethinget“ foran „Landstinget“; de ville finde, at det altid hedder „Folkething og Landsting“, først „Folkething“ og derpaa „Landsting“. — Jeg vil nu vende tilbage til det Udgangspunkt, som vi hørte i Dag, og jeg maa da maasse dertil knytte et Par Bemærkninger, som det vel nok maa være tilfredsagt at fremsætte, naar de fremsættes med Nøilighed og Sindighed. Nu har det ærede Ministerium siddet paa 4de Aar, og jeg vil indrømme, at i dette Dieblif er det virkelig et parlamentarisk Ministerium, thi det sidder paa den vigtigste Afstemning, den nemlig, hvorved der er vedtaget en Finantslov. Det sidder paa 61 Stemmer, og det er dog et meget anstændigt Sæde at sidde paa; derpaa kan der ikke siges Noget. Men Ministeriet veed, at denne Stilling ikke kan holdes. Naar vi have fulgt Forhandlingerne igaar, ville vi jo vide, at der var et Medlem, som sagde, at 53 var et saare lidet Flertal. Jeg vil nu ikke tælle Stemmerne op, men det er dog tilladeligt, lige overfor et Ministerium, der er en lille Smule parlamentarisk, at gøre opmærksom paa, af hvilken Beskafenhed de Stemmer ere, som afgives af Medlemmer, som ville stemme for Finantsloven. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavins Hansen) fralagde sig saaledes — det have vi hørt — at være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) var ikke enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredderiksen). Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) og den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds vare enige, men ellers var der istedetfor skjon Enighed — dette taler man jo ellers i Reglen om — det Modsatte af skjon Enighedovre paa den anden Side, thi der har man ikke været enig. Og dog er det disse indbyrdes uenige Udtalelser, til hvilke man sætter sit Haab, naar det kommer til en Kamp; det er dog en underlig Stilling! Naar nu endda det nuværende Ministerium var et ungdomsfrisk, livskraftigt Ministerium, der gik Fremtiden imøde med Freidighed og Fortrøstning, saa kunde jeg tænke mig, at det vilde sige; nu ville vi møde dette Folkething med en Udtalelse om, hvilke store og gode Gjeringer vi ville gøre for vort Fædreland; dette skal staa klart og tydeligt for